

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 marca 1962 r.

Nr 18

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

76 — z dnia 15 marca 1962 r. w sprawie udziału mieszkańców gromad w budowie urządzeń do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę 133

ROZPORZĄDZENIE

77 — Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1962 r. w sprawie prowadzenia ksiąg przez kościelne osoby prawne oraz zakony i kongregacje duchowne 134

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

78 — z dnia 27 lutego 1962 r. dotyczące przystąpienia Norwegii do Konwencji celnej w sprawie pojemników, podpisanej w Genewie dnia 18 maja 1956 r. 136
79 — z dnia 14 marca 1962 r. w sprawie przyjęcia szeregu państw do Organizacji Narodów Zjednoczonych 136

76

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1962 r.

w sprawie udziału mieszkańców gromad w budowie urządzeń do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę.

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej może w przypadku, w którym budowa (rozbudowa, odbudowa) urządzenia do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę na terenie gromady (wsi lub kilku przyległych wsi) jest realizowana przez powołane do tego zrzeszenie (spółkę wodną, kółko rolnicze), zwane w dalszym ciągu rozporządzenia „zrzeszeniem realizującym budowę” i posiadające osobowość prawną, nałożyć w drodze uchwały po zasięgnięciu opinii prezydium gromadzkiej rady narodowej obowiązek udziału w budowie:

- 1) na właścicieli (użytkowników) gospodarstw rolnych, budynków i gruntów nie zabudowanych, nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, a przeznaczonych do zabudowy, jeżeli gospodarstwa te, budynki i grunty są położone w gromadzie lub wsi, których mieszkańcy będą korzystać z urządzeń,
- 2) na osoby wykonujące na terenie gromady (wsi) zajęcia zawodowe podlegające podatkowi obrotowemu, jeżeli osoby te są mieszkańcami danej gromady (wsi).

2. Na właścicieli (użytkowników) gruntów nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego na terenie danej gromady (wsi) może być nałożony obowiązek udziału w budowie, jeżeli będą oni mogli korzystać z urządzenia.

§ 2. Obowiązek udziału w budowie urządzenia (§ 1) może być nałożony w razie jej realizacji na obszarach, na których:

- 1) co najmniej połowa ludności gromady (wsi, kilku przyległych wsi) zaopatruje się w wodę do picia lub potrzeb

gospodarczych z odległości ponad 500 m od swych budynków mieszkalnych,

- 2) w większości gospodarstw rolnych występuje w studniach sezonowy brak wody,
- 3) wobec niedostatecznej ilości studni ludność korzysta z wód powierzchniowych,
- 4) woda w znacznej ilości studni nie nadaje się do picia ze względów bakteriologicznych lub chemicznych,
- 5) woda podziemna nadająca się do picia występuje dopiero na głębokości przekraczającej 20 m,
- 6) właściciele indywidualnych gospodarstw rolnych, instytucje i zakłady pracy ubiegają się o udzielenie pozwolenia na budowę znacznej — według oceny właściwego do spraw gospodarki komunalnej organu prezydium powiatowej rady narodowej — ilości studni.

§ 3. Obowiązek udziału w budowie urządzenia do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę może być nałożony tylko wówczas, gdy co najmniej połowa osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 wypowie się na zebraniu zwołanym przez zrzeszenie realizujące budowę (§ 1) za jej realizacją. Protokół zebrania podpisują wszystkie osoby, które wypowiedziały się za realizacją budowy urządzenia.

§ 4. 1. Obowiązek, o którym mowa w § 1, może polegać na wpłatach pieniężnych i na świadczeniach w pracy niewykwalifikowanej i wykwalifikowanej oraz na dostarczeniu środków przewozowych konnych i zmechanizowanych.

2. Do świadczeń w pracy wykwalifikowanej mogą być pociągane osoby posiadające kwalifikacje zawodowe w zakresie ich zawodu, do świadczeń w środkach przewozowych — osoby posiadające te środki.

3. Osoba zobowiązana może zamiast świadczeń zapłacić równoważnik pieniężny według stawek ustalonych przez prezydium gromadzkiej rady narodowej na wniosek zrzeczenia realizującego budowę.

4. Obowiązani do wpłat pieniężnych i świadczeń mogą za zgodą zarządu zrzeczenia realizującego budowę dostarczyć zamiast tych wpłat i świadczeń określoną ilość sprzętu bądź materiałów niezbędnych dla celów budowy.

§ 5. 1. Wysokość wpłat pieniężnych i świadczeń poszczególnych osób ustala się według wytycznych Ministra Gospodarki Komunalnej wydanych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Finansów w ramach kosztu budowy urządzenia w stosunku do ilości wody niezbędnej do zaspokojenia potrzeb tych osób, przy czym wartość świadczeń określa się według stawek, o których mowa w § 4 ust. 3.

2. Ilość wody niezbędnej do zaspokojenia potrzeb poszczególnych osób (ust. 1) określa się w oparciu o normatywne wielkości zużycia wody przyjęte na osobę i sztukę inwentarza żywego w założeniach inwestycji.

3. Wysokość wpłat pieniężnych oraz rodzaj i wysokość świadczeń ustala zarząd zrzeczenia realizującego budowę po uprzednim porozumieniu się z osobą obowiązującą do udziału w budowie. W razie niedojścia do porozumienia osoba zobowiązana może zwrócić się w terminie siedmiodniowym od dnia podania przez zarząd wysokości przypadających na nią wpłat i świadczeń do biura gromadzkiej rady narodowej o ustalenie wymiaru wpłat i świadczeń w drodze decyzji.

§ 6. 1. Wpłaty pieniężne powinny być wnoszone do zarządu zrzeczenia realizującego budowę w terminach ustalonych w założeniach inwestycji. Świadczenia niepieniężne powinny być wykonywane w terminach ustalonych przez ten zarząd przy uwzględnieniu harmonogramów budowy.

2. W razie niewniesienia w terminie wpłaty pieniężnej bądź niewykonania świadczenia stosuje się ściąganie należności (wpłaty pieniężnej lub równoważnika pieniężnego) w trybie ustalonym dla egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 7. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej nałoży obowiązek zwrotu stosunkowej części kosztów budowy urządzenia zrealizowanej w gromadzie (wsi, kilku przyległych wsi) na mieszkańców sąsiedniej gromady (wsi), jeżeli:

- 1) większość tych mieszkańców, należących do kategorii osób wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2, wypowie się na piśmie za korzystaniem z urządzeń i wyrazi gotowość pokrycia odpowiedniej części kosztów,
- 2) rozszerzenie korzystania z urządzeń na mieszkańców sąsiedniej gromady (wsi) nie pogorszy zaopatrzenia w wodę mieszkańców gromady (wsi), dla której potrzeb zrealizowano budowę,
- 3) zarząd zrzeczenia realizującego budowę albo biuro gromadzkiej rady narodowej — w razie gdy przekazano mu eksploatację urządzenia — wyrazi zgodę na korzystanie z urządzenia przez mieszkańców sąsiedniej gromady (wsi).

2. Ustalenie wysokości kosztów podlegających zwrotowi, do których zalicza się również wartość świadczeń niepieniężnych, oraz wysokości udziałów przypadających, na poszczególne osoby dokonywane jest przy odpowiednim zastosowaniu przepisów § 5. Decyzję w tej sprawie wydaje właściwy do spraw gospodarki komunalnej organ prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej i innym zainteresowanym ministrom.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

77

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lutego 1962 r.

w sprawie prowadzenia ksiąg przez kościelne osoby prawne oraz zakony i kongregacje duchowne.

Na podstawie art. 101 ust. 5 i 6 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kościelne osoby prawne oraz zakony i kongregacje duchowne (domy generalne, prowincjalne, zakonne, klasztory), zwane dalej „zakonami”, obowiązane są prowadzić księgi rachunkowe i księgę inwentarza.

§ 2. 1. Kościelne osoby prawne i zakony posiadające źródła przychodów, które podlegają podatkowi obrotowemu, obowiązane są dla każdego źródła przychodu prowadzić księgi handlowe lub księgi podatkowe stosownie do przepisów obowiązujących w tym zakresie gospodarkę nie uspołecznioną.

2. Dla źródeł przychodów podlegających podatkowi obrotowemu, co do których istnieje obowiązek prowadzenia ksiąg podatkowych, kościelne osoby prawne i zakony obo-

wiązane są ponadto prowadzić księgę przychodów i rozchodów.

3. Kościelne osoby prawne i zakony osiągające przychody z gospodarstwa rolnego obowiązane są prowadzić również księgę przychodów i rozchodów z gospodarstwa rolnego.

§ 3. Jeżeli dla źródła przychodów, o których mowa w § 2 ust. 1, prowadzone są księgi handlowe, w księgach tych powinno być wyodrębnione konto kościelnej osoby prawnej lub zakonu, wykazujące wszystkie wpłaty i pobrania ze źródła przychodów.

§ 4. 1. Księgi rachunkowe (§ 1) oraz księgę przychodów i rozchodów (§ 2 ust. 2) należy prowadzić na drukach urzędowego nakładu zgodnie z objaśnieniami zamieszczonymi we wzorach ksiąg oraz przepisami niniejszego rozporządzenia,